

[Pia Gjellerup]

Regeringen må løfte ansvaret for den situation, der er opstået som følge af dommen om arbejdsmarkedsbidraget. Socialdemokratiet vil ikke lægge regeringen hindringer i vejen for at løfte dette ansvar, men det må erkendes, at med det forspil, hele sagen har haft, er det stadig vanskeligere at have fuld tillid til regeringens evne til at oplyse Folketinget fuldt, loyalt og korrekt om forslags konsekvenser. Vi vil derfor arbejde kritisk i Skatteudvalget, men give regeringen den fornødne mulighed for at rydde op efter sig. Socialdemokratiet vil således konkludere, at vi vil afholde os fra at stemme til forslaget.

Aagaard (KF):

Jeg kan indledningsvis tilslutte mig de bemærkninger, som fru Pia Gjellerup gjorde om, at dette forslag omhandler de økonomiske konsekvenser af den dom, der blev afsagt 31. marts 1992 af EF-Domstolen.

For Det Konservative Folkeparti er det vigtigt at understrege, at vi tillægger det stor betydning, at retstilstanden herhjemme så hurtigt som muligt bringes i overensstemmelse med den afsagte dom, og vi betragter det som værende allerede sket i stor udstrækning ved, at loven om arbejdsmarkedsbidrag er ophævet pr. 1. januar 1992 og ved beslutningen om at undlade en opkrævning af det ambibeløb, som forfaldt 31. marts.

Vedrørende det forslag, som vi her har til behandling, kan vi støtte regeringen i det udgangspunkt, at der ikke kan blive tale om tilbagebetaling af de allerede indbetalte arbejdsmarkedsbidrag. Dermed ikke være sagt, at der ikke i et antal mindre sager eventuelt vil kunne forekomme tilbagebetaling, som dette forslag også anviser en procedure for.

Vi er enige i det synspunkt, at før et tilbagebetalingskrav er godkendt af enten Told- og Skattestyrelsen eller af domstolene, kan der ikke foretages en modregning i andre skatter eller afgifter.

Vi kan med det som udgangspunkt anbefale lovforslaget, som jo primært går ud på at få præciseret, at enhver modregning med tilbagebetalingskrav er afskåret. Og vi kan tilslutte os det synspunkt, som er fremført af fru Pia Gjellerup, at det er særdeles væsentligt, at dette og det følgende lovforslag får en hurtig udvalgsbehandling.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre betragter de to lovforslag, der behandles i dag, som nødvendighedens love som følge af fortidens fejl. EF-Domstolen har overraskende erklæret det danske arbejdsmarkedsbidrag ulovligt. Selv om der var tvivl om EF-medholdeligheden, da Folketinget vedtog loven i 1987, var konklusionen dengang, at loven ikke ville bringe Danmark i strid med EF. Alle vidste, at der kunne være problemer. Folketinget fik besked om, at loven var sendt til EF. Det gør man jo ikke, hvis loven havde været et rent nationalt anliggende.

EF-dommen mod den danske stat kræver først og fremmest politisk ansvarlighed. Der er ingen appelmulighed; vi er nødt til at forholde os til det faktum, at den danske stat den 31. marts fik dom ved EF-Domstolen for, at arbejdsmarkedsbidraget er ulovligt. Dommen er desværre ikke tidsbegrænset: Ambien er erklæret EF-stridig, siden et bredt flertal her i Folketinget vedtog den i slutningen af 1987. Arbejdsmarkedsbidraget har siden da tilført den danske stat 55 mia. kr. Det er en økonomisk realitet. Det er altså dette svimlende beløb – 55 mia. kr. – der nu er skabt usikkerhed om, og uanset om vi kan lide EF-Domstolens afgørelse eller ej, uanset om vi er enige eller ej, er der i Venstre ingen tvivl om, at vi må forholde os politisk, økonomisk såvel som juridisk ansvarligt i forhold til denne overraskende afgørelse.

Det er ikke Venstres opfattelse, at alle pengene skal tilbagebetales. Ifølge de almindeligt gældende erstatningsprincipper kan man kun få erstatning, hvis man har lidt et økonomisk tab. Desuden er det afgørende for erstatningen, at arbejdsmarkedsbidraget trådte i stedet for den økonomisk tungere arbejdsgiverafgift. Virksomhederne slap faktisk billigere i 1988, end de havde gjort året før. Dette er naturligvis en politisk vurdering; i sidste ende er det op til domstolene at afgøre erstatningsspørgsmålet.

Især to forhold kræver omgående politisk handling. Disse to akutte problemer forsøger regeringen løst ved de to lovforslag, der behandles i dag. Det økonomisk største problem er spørgsmålet om, hvorvidt virksomheder, der siden 1988 har indbetalt arbejdsmarkedsbidrag, nu blot kan modregne beløbet i de fremtidige momsindbetalinger.